

PERILLVSTRI GENEROSISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO DOMINO,

DOMINO

IOHANNI

GEORGIO

de PONICKAU,

DYNESTAE IN POHLA, Schönbrunn/ ET KLEIN-OPIZ,

AUGVSTISSIMI POLONIARUM REGIS ET SAXO-
NUM ELECTORIS AULAE, JUSTITIAE, ET SUMMI PROVO-
CATIONUM SENATUS CONSILIARIO, ET PROTO SYNEDRII
ECCLESIASTICI PRAESIDI GRAVISSIMO,

MAECENATI SVO OMNI HONORIS

CULTU PROSEQVENDO,

COLLATAM CLEMENTISSIME SPLENDIDISSIMAM
CONSILIARII INTIMI DIGNITATEM

GRATULATUR,

M. IOH. CHRISTOPHORUS WENDLER,

Philosoph. Ord. in Acad. Jen. Adjunctus,

JENAE, Litteris NISIANIS.

PERILLVSTRIS, GENEROSISSIME ATQVE EX-
CELLENTISSIME DOMINE,

MAECENAS MAXIME.

Magni fidelesque negotiorum publico-
rum administri Principumque maximorum Consi-
liarii tanto impensiori cultu & veneratione sunt profe-
quendi; quanto sanctior illorum opera in gravissimis
vitae partibus curandis tuendisque publicae rei com-
modis versatur. Hujusmodi Viros antiquissimos jam
temporibus *Amicorum* nomine honoribusque dignati sunt summi impe-
riorum regnorumque gubernatores. Imo qui in secretiorum societatem
curarum assumebantur, posteriori aevo, *Imperatorum collegae, Familiares,*
consubernales, Comites S. Consistorii, Consistorianique audiebant. * Rectis-
sime autem judicavit Romanus ille prudentissimus, Helvidius Priscus,
nullum majus boni Imperii instrumentum esse, quam amicos bonos. Enim-
vero, cum plurimis rerum hominumque praesidiis augusta Principum for-
tuna indigeat, cumque negotia magna sine magnis adiutoribus non facile
queant expediri; praecipuum Principis opus existimatur, parare sibi ami-
cos, qui in partem rerum, deliberationumque difficillimarum veniant, & u-
licati pariter atque dignitati publicae obsecuti provinciam sibi commissam
diligenter graviterque administrent. Sane enim quot istiusmodi amicos
curarumque socios invenit Princeps: tot oculos habere dicitur, quibus quae
debet, audiat; tot consilia, quibus de iis quae salutaria sunt, statueret, &
sibi suisque prospicere possit. Nec enim iudice Theone alia est talium
amicorum ratio, quam si cui DEVS unum corpus habenti plures dederit
animos, qui omnes illi consulerent atque providerent. Quid mirum igitur,
si non Micipsa solum Numidarum Rex, sed Alexander etiam Magnus
aliique potentissimi Principes, in suis amicis plus praesidii quam in exer-
citu thesaurisque collocarunt? Quid mirum, si fortissimus Graecorum ex-
ercituum Imperator, Agamemnon, centum sibi Nestores optavit; & Da-
rius, Rex Persarum maximus unum Zopyrum multis praestantissimisque
urbibus anteferre nihil dubitavit? Eo magis autem tunc in oculis ferendi
sunt

* Confer. omnino Caroli du Fresne Consiliiarii Gallici Glossarium mediae atque infimae
latinitatis p. 169, 378. & 1182. Tom. I.

funt hujusmodi operum in Republica suscipiendorum adjutores; quo certior sibi laudem majoremque auctoritatem, pietatis, prudentiae, justitiae ac vigilantiae commendatione compararunt. Haec enim sunt verae divinaeque honorum Consiliariorum virtutes. Haec sunt illustrissima Amicorum Principalium ornamenta. Quomodo enim bene feliciterque in medium consulat, qui alienus sit a pietate; cum ex gravissimi Oratoris sententia, nihil rite, nihilque providenter homines sine DEI immortalis ope, consilio, honore, auspiciantur? Porro quis tueatur nomen dignitatemque Consiliarij prudentis, qui non prius in eruditorum porticu versatus animum optimarum doctrinarum cognitione instruxerit, & judicii facultatem in pensandis rationum civilium momentis magis magisque confirmarit, ut rerum & exemplorum, & omnis vetustatis peritissimus recta mente provideat, eademque si opus fuerit, oratione explicet, & quae casu offeruntur, in prudentiam publicamque utilitatem vertat? quis praeterea Consiliarius ex aequo bonoque agat cum omnibus, qui privati potius quam publici commodi, habeat rationem, & qui in consilia libidinem, ** odium, invidiam, metum, temeritatem, cupiditatesque omnes admittat? Denique quid ab illo expectandum sperandumque sit, qui, ubi res vigilantiam postulet, securus negligensque agat, & cedat labori, curarumque vi frangatur. Singula haec probe perpendens Divus FRIDERICUS WILHELMUS Saxoniae Electoratus prudentissimus Administrator, filiis suis, ut Marci Gerstenbergeri, Cancellarii Vinariensis, usu rerum peritissimi Viri, consilia sequerentur saluberrima, iam in agone constitutus serio mandavit. *** His motus rationibus Vinariensium Dux Serenissimus, Divus WILHELMVS, Crofigkii, & Johannis Bernhardt à Bozheim, Aulae Marschalli fidelissimi memoriam nummis *** conservare, eorumque virtutes commendare posteris annisus est. Haec animo volvens AUGUSTVS II. Rex Augustissimus Poloniarum & Saxonum Elector, TE quoque insigne procerum togatorum decus PERILLISTRIS, GENEROSISSIME, atque EXCELLEN.

** Salustius de ordinanda republ. Ego inquit, ita comperi, omnia regna, civitates, nationes, usque eo prosperum imperium habuisse, dum apud eos vera consilia valuerunt: Ubicunque gratia, timor, voluptas ea corrumpere, post paulo imminutae operes, deinde ademptum imperium, postremo servitium imposita est.

*** Müller in Annal. Saxoniae p. 231. Anno 1602, den 7benden Julij stieß Herzog Friedrich Wilhelm zu Weymar seine Fürstl. Kinder wenige Stunden vor seinem Absterben zu sich kommen, vernahmte solche zur Gottesfurcht und wahren Frömmigkeit, und sagte zu den ältesten Prinzen Johann Philipp einen Herrlein von fünf Jahren. Hans! Lips! bist fromm und studire fleißig, so wirstu mit der Zeit einen Regenten geben, der Land und Leuten nütze seyn wird, und habe den Scharftopf, (den Cansler Gerstenbergen meynend, so hinter Ihn stunde,) inacht, Er hat mehr bey Dir gethan, als Ich und Ihr demselben vergelten könntet, sprach auch zum Cansler, thut bey meinen Kindern, was ihr bey Mir gethan, und Ich um Euch wohl verdient habe. Da sagte der Cansler mit viel Thränen, Gnädigster Herr, ich wilts thun, gab auch dem Herzog und allen Fürstl. Kindern die Hand.

*** Tenzel in den Monatl. Unterredungen ann. 1692. p. 960. Herzog Wilhelm zu Weymar, stieß zum Gedächtniß seines getreuen Hoff-Junckers von Crofigk Ducaten und Groschen eines Etempels schlagen, auff einer Seite des Hoff-Junckers Elogium, in der mitten und herum des Herzoges Nahme, auff der andern diese teutsche Reime: Ein treuer Herr und treuer Knecht, sind hier gelobt, und dort gerecht. Von des Hoffmarschalls Absterben stieß der Herzog Orisithaler prägen, auff einer Seite diese Schrift. WILHELMUS D. G. DUX, SAXON. IUL. CLIV. MONT. MEMORIAE IOH. BERNH. à BOZHEIM, AULAE. VIN. MARSCHALLI. FIDELISS. MORT. 18. AUG. auff der andern Seiten dieses Sprichwort in einen Lorbeer-Kranz: TREU HERR TREU KNECHT. 1631.

LENTISSIME DOMINE, qui omnes Aulae, justitiae, & summi provocationum Consiliiarii Protoque Synedrii Ecclesiastici gravissimi Praefidis partes adhuc abunde implevisti, cum in finem in sanctiorem septemviralem senatum cooptavit, ut exemplum quoddam amici Purpuraticum Electoralis posteris traderes. Docent Lufatorum * & Saxonum ** annales, Majores TUOS Perillustres famam Genetiosissimae gentis Tuae longe lateque diffudisse, & per plura secula egregiis facinoribus in toga pariter atque bellonomen suum illustrasse. TU EXCELLENTISSIME DOMINE solis horum vestigiis gloriaque aliena niti noluisti sed tam eximiam gentilitiae laudis haereditatem TUA virtute, TUISQVE meritis cumalatisime auxisti, atque adhuc auges cottidie, perquam tenuem arbitratus nobilitatem, ubi nihil meritis, omnia origini tribuerentur. Quibus rebus effecti, ut non tantum adobeunda maximae laudis munera jam dudum fueris adhibitus, sed & à Rege Augustissimo singularem gratiam inieris, ac luculentissima perclementis animi signa, summaque virtutis TUAE praemia auspicato retuleris. Quippe in splendidissimis honoribus immortalium cum laude omni tempore versatus es, Deoque mentem piam & religiosam, Regi solertiam agendi admirabilem, terris Electoralibus fidem & curam, omnibus justitiae & aequitatis studium abunde es testatus. Jam cum exinde luculenter pateat, summis Consiliiarii magni atque illustris ornamentis TE esse praeditum, quae suose splendore a temporum iniquitate hominumque oblivione vindicabunt, & gratae etiam posteritatis laudem merebuntur, votis ardentissimis omnes expetunt, ut TU PERILLUSTRIS atque EXCELLENTISSIME DOMINE, qui demerendo Regi procurandaeque publicae salutis vere natus es, his terris diutissime commoderis. Omnes labores omnesque vigiliae ad publicam felicitatem provehendam atque ad decus cum Augustissimi Regis tum & Electoralium regionum amplificandum conferantur. Sic DEO immortalis gloria, sic Reipublicae fructus, sic TIBI ipsi laude dignissimus labor rectaeque conscientiae oblectatio perpetua pulcherrimo consilio destinatur, TUORUMQUE illustrium atque aviatorum meritorum memoria sacra sanctaque omni tempore habebitur. Dabam Jenae d. 16. Junii 1720.

* Confer. omnino Grossers Lausnitzer Merckwürdigkeiten passim.

** Confer. Johann Sebast Müllers Sachi, Annales, qui Johannis de Ponikau & Joh. Georgii de Ponikau merita in Serenissimam Saxonum gentem p. 96. 97. 99. 101. 122. 152. 153. 157. 158. 160. 195. 216. 217. 218. 219. 221. 227. fuse depingit,

PERILLVSTRI GENEROSISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO DOMINO,

DOMINO

IOHANNI

GEORGIO
PONICKAU,

IN POHLA, Schönbrunn/ ET KLEIN-OPIZ,

SI POLONJARUM REGIS ET SAXO-
NIS AULAE, JUSTITIAE, ET SUMMI PROVO-
CATUS CONSILIARIO, ET PROTO SYNEDRII
SIASITICI PRAESIDI GRAVISSIMO,

ATI SVO OMNI HONORIS

CULTU PROSEQVENDO,

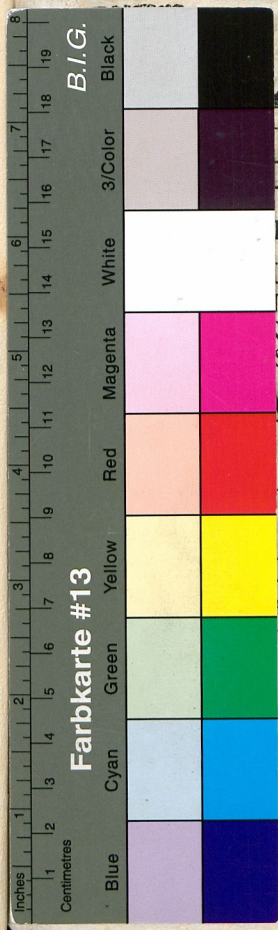
CLEMENTISSIME SPLENDIDISSIMAM
SILIARII INTIMI DIGNITATEM

GRATULATUR,

CHRISTOPHORUS WENDLER,

philosoph. Ord. in Acad. Jen. Adjunctus,

JENAE, Litteris NISIANIS.

B.I.G.

Farbkarte #13